

E iarnă. Dar cu toate acestea nu vrea să ningă. Conni dorește atât de mult să se aştearnă zăpada. Cu nerăbdare, se uită pe fereastră și cântă: „Fulguleț de nea, în haina ta albă, când vei cădea ...” Si deodată vede afară mici punctulete albe căzând.

- Uite zăpada! Ninge! - strigă Connii fericită. Ea fugă emoționată la fereastră. Din cer cad tot mai mulți fulgi. Connii i-a așteptat atâta vreme! Acum nu-și poate lua suficient de repede geaca, cizmele, fularul și mănușile, și să fugă afară. Cu atâta grabă, aproape că și-a uitat căciula.

Afară, Connii lasă fulgii de zăpadă să-i cadă pe față. Ce gâdilă! Îi prinde cu limba. Delicios, primul fulg este mereu cel mai bun! Din păcate zăpada nu se depune deoarece pământul este încă prea cald. Fulgii de zăpadă se transformă în apă. Însă, Connii poate să examineze un fulg de nea de pe mănușă. Arată ca o stea mică și albă.

